

שהיא כמנין עשרים. וּבְגִין כֵּן, שִׁיעוּרָא דְסִפְּהָ אָמְרוּ רַבָּנֵן, לֹא פָחוֹת מֵעֶשְׂרֶה, וְלֹא לְמַעַלָּה מֵעֶשְׂרִים וּמִשּׁוּם כֵּן כִּנְגַד י' פְּשוּטָה וּכְנִגְד יו"ד מִלֵּאָה אָמְרוּ חו"ל שִׁיעוּר סוּכָה לֹא פָחוֹת מֵעֶשְׂרֶה טַפְחִים וְלֹא לְמַעַלָּה מֵעֶשְׂרִים אִמָּה [שְׁנַח]. סִפְּהָ הָעֲשׂוּיָה בְּכַבֶּשֶׁן מִסִּטְרָא דְאִימָא, עָלָהּ אֶתְמַר, (שְׁמוֹת יט) וְהָרַסְנִי עֵשֶׂן כָּלֹּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׂנוּ בְּעֵשֶׂן הַכֶּבֶשֶׁן וְסוּד סוּכָה הָעֲשׂוּיָה כִּכְבֶּשֶׁן [שְׁנַח] הוּא מִצַּד הַבֵּינָה הַמְּקִיפָה אֶת זו"ן שְׁבָה נֹאמַר וְהָרַסְנִי וְגו' דְהֵינּוּ שְׁסוּד עֵשֶׂן הַכֶּבֶשֶׁן הוּא אֹר מְקִיף דִּאִמָּא. (וְאֻקְמוּהָ מֵאֵי יַחְזָקָא א) וְהַחֲיוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, כְּאוֹר הַיּוֹצֵא מִפִּי הַכֶּבֶשֶׁן) וְכָלֹא חָד וְסוּד הַסוּכָה וְסוּד הַכֶּבֶשֶׁן הוּא הַכֹּל אֶחָד מֵאַחֵר שְׁנֵיהֶם הֵם בְּסוּד הַבֵּינָה.

צל הסוכה בדרך הסוד

וְסִפְּהָ תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם, (ישעיה ד) וְסִכְךָ בְּעֵינָן. וְסִכְךָ אֶתְעֵבִיד לְצֵל וּמִשְׁכֹּ"כ 'וסכה תהיה לצל יומם', פִּירוּשׁוֹ שֶׁאֵנּוּ צְרִיכִים שִׁיחִיה סִכָּךְ הַסוּכָה עֲשׂוּי לְצֵל, דְהֵינּוּ שֶׁהָאֹר הַמְּקִיף דִּאִמָּא יִהְיֶה בְּבַחֲנִית צֵל לְנִשְׁמַת הָאָדָם. וְאֶתְמַר בֵּיהּ, (תהלים צא) בָּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן וּבִזָּה הוּא סוּד

אור הרשב"י

[שְׁנַח] כְּדֵאִיתָא בְּסוּכָה פֶּרֶק א' מִשְׁנָה א' סוּכָה שֶׁהִיא גְבוּהָה לְמַעַלָּה מֵעֶשְׂרִים אִמָּה פְּסוּלָה רַבִּי יְהוּדָה מְכַשִּׁיר וְשֶׁאִינָה גְבוּהָה עֶשְׂרֶה טַפְחִים וְשֶׁאִין לָהּ שְׁלֹשָׁה דַּפְנוֹת וְשֶׁחֲמַתָּה מְרֻבָּה מְצִילָתָה פְּסוּלָה. [שְׁנַח] כְּדֵאִיתָא בְּסוּכָה דָּף ז' עֲמוּד ב' אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: סוּכָה הָעֲשׂוּיָה כִּכְבֶּשֶׁן, אִם יֵשׁ בְּהִקְיָה כְּדֵי לִישֵׁב בָּהּ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַה בְּנֵי אָדָם – כְּשֶׁרָה, וְאִם לֹא – פְּסוּלָה.

הלימוד היומי

‘בצל שדי יתלונן’, דהיינו שמהיסוד דאבא הנקרא שד”י נעשה הצל לנשמת האדם. וְלֹא
 בְּצֵל סִכַּת הַדְּיוּט, דְּאֲנִין עַל גּוּפָא מְשֻׁמָּא. אֵלֹא צֵל
 לְאֲנָנָא עַל נִשְׁמָתָא. (שיר השירים ב) בְּצֵלוֹ חֲמֻדָּתִי וַיִּשְׁבְּתִי
 ואין כוונת מצוות הסוכה שהאדם יישב בצל סוכת הדיוט שהוא מגן על הגוף מהשמש, אלא
 הוא סוד שצל אור מקיף דאמא הוא מגן על נשמת האדם, וכן יש צל מז”א המגן על רוחו
 וכן יש צל מהמלכות המגינה על נפשו, ובזה הוא סוד ‘בצלו חמדותי וישבתי’, דהיינו
 שהנשמה חושקת לשבת בזה הצל (יהל אור). (איכה ד) אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצֵלוֹ
 נְחִיָּה בְּגוֹיִם וכן נאמר בזה עוד ‘אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים’, דהיינו שע”י הצל
 נמשך החיות לנשמה. צֵל עִם ס’, אִיהִי צֵלָם. דְּאֶתְמַר בִּיהִ, (תהלים
 לט) אַךְ בְּצֵלָם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ [9w] והנה אותיות צ”ל יחד עם אות ס’ הוא תיבת
 צלם, שהוא בחינת לבוש הנשמה שמתלבשת בו כאשר היא נמצאת בגוף, ובזה נאמר ‘אך
 בצלם יתהלך איש’, דהיינו שע”י הצלם יש בכח האדם לחיות ולהתהלך בארץ.

אור הרשב"י

הנקבה וגוף האדם נוצר שם בהמשך ט' חרשי
 העיבור הנה נמשך כח אחד מן הארת כלי
 החותם אשר ביסוד הנקבה שנתבאר לעיל
 בענין נעילת יוה"כ הנעשה מג' שמות אהיה
 דיודין דאלפין דההין שהם בגי' חותם וכח
 הארת אותו החותם נחקק בנשמת האדם עצמו
 ולא בגוף וכשהנשמה היא יורדת בעולם הזה
 ליכנס תוך הגוף היא באה מלובשת בחותם
 ההוא וע"י היא נשמרת מן החיצונים שלא
 יתאחזו בה ונמצא כי הצללים האלו הם עצמם
 הארת בחי' החותם שבנקבה.

[9w] ובענין זה איתא בשער הכוונות – דרושי
 חג הסוכות דרוש ז' עוד יש ג' בחי' אחרות
 למטה ממדרגת הנפש בה' חלקים והם ג'
 צללים שבאדם והבחי' העליונה שבהם נקראת
 צלם וב' בחינותיה' התחתונ' כל א' מהם נק'
 צ"ל וחסר מהם אות מ' של צלם וז"ס אך בצלם
 יתהלך איש וסוד פסוק עד שיפוח היום ונסו
 הצללים כי הם צלם א' עליון למעלה מב' צללים
 אחרים. ומציאות ג' צללים אלו עניינם הוא כי
 מאחר שניתנו ה' בחינות הנפש הגו' שהם
 נרנח"י בסוד הזווג תוך היסוד והרחם של

סוכה בעלת ב' דפנות מצד החו"ב או ג' דפנות מצד החג"ת הם צריכות את טפח דמלכות מאחר שאין הנהגה לשום מדה אלא ע"י המלכות

ס' סְתוּמָה אֵית לָהּ אַרְבַּעָה דְּפָנוֹת והנה זו האות ס' הסתומה יש

לה ד' דפנות בסוד ד' דפנות הסוכה שהם כנגד נהי"ם, וי"מ דְּאוֹקְמוּהָ

שְׁתֵּים כְּהִלְכָתָן וְשְׁלִישִׁית אֲפִילוֹ טַפַּח. וּלְמֶאֱן דְּאָמַר

שְׁלֹשָׁה כְּהִלְכָתָן וְרִבִּיעִית אֲפִילוֹ טַפַּח ומה שביארו בזה חז"ל

ואמרו ששיעור סוכה כשרה הוא גם אם יש בה רק שתי דפנות שלמות כהלכתן ודופן

שלישית אפילו רק כשיעור טפח, וכן למאן דאמר שצריך שלושה דפנות שלמות ודופן

רביעית טפח, [שפא] כל זה הוא על פי הסוד [שפב]. **וְאֵינוֹן בְּגִין דָּא, תִּרְיִן,**

תִּלְת, אַרְבַּע, הָא תִּשְׁע, טַפַּח אִיהִי עֲשִׂירָא, לְאִשְׁלָמָא

כָּל הַסְרוֹן והנה בגלל שיש ג' שיעורים בסוכה, שהם שיעור שתי דפנות שלמות

ושיעור שלוש דפנות שלמות, ושיעור ד' דפנות שלמות, הרי ביחד הם תשע דפנות שלמות

מצד ט"ס עליונות, ושיעור טפח שנוסף בהם הוא מצד הספירה העשירית מלכות שהיא

המשלימה את כל החסרון, דהיינו שסוכה בעלת ב' דפנות מצד החו"ב או ג' דפנות מצד

החג"ת הם צריכות את טפח דמלכות מאחר שאין הנהגה לשום מדה אלא ע"י המלכות,

אמנם סוכה בת ד' דפנות היא לא צריכה עוד טפח מאחר שהם בסוד נהי"ם (רמ"ק).

וּבְגִין דָּא, שְׁיַעוֹר סָפָה לֹא פָחוֹת מִעֶשֶׂר, דְּאִיהִי

אור הרשב"י

[שפא] כדאיתא בסוכה דף ו' עמוד ב' תנו רבנן: [שפב] וכמבואר באורך בשעה"כ דרוש ד'

שתים כהלכתן, ושלישית אפילו טפח. רבי שמעון דסוכות עיי"ש ואכמ"ל.

אומר: שלש כהלכתן, ורביעית אפילו טפח.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מַלְכוּת, עֲשִׂירָאָה דְּכָל דְּרָגִין ומשום כך שיעור סוכה הוא לא פחות מעשרה טפחים שהיא סוד ספירה העשירית מלכות, ואם היא לא גבוהה עשרה טפחים היא פסולה מאחר שאין בה אחיזה לקדושה לפי שהמלכות הספירה העשירית לא נמצאת שם (רמ"ק). **וְלֹא לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִין, דְּאִיהִי כ', פֶּתֶר עֲלִיּוֹן, דְּלֹא שְׁלֵמָא בִּיהַ עֵינָא** וכן הסוכה צריכה להיות לא גבוהה יותר מעשרים אמה [שנ] שהוא בסוד אות כ' דכתר העליון שאין העין שולטת בו ומשיגה בו. **כְּבוֹד עֲלָאָה, עֲלִיָּה אָמַר מֹשֶׁה,** (שמות לג) **הֲרֵאֲנִי נָא אֶת כְּבוֹדְךָ. וְאַתִּיב לִיָּה קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא,** לא תוכל לראות את פני ועל זה הכבוד העליון דכתר אמר משה 'הראני נא את כבודך', ובזה השיב לו הקב"ה 'לא תוכל לראות את פני', מאחר שאין השגה כלל בכתר. **וְלִית כְּבוֹד, בְּלֹא כ'** והנה אין כבוד שהוא הכתר בלא כ' שהוא סוד החו"ב, דהיינו שהכתר הנקרא כבוד הוא כולל ג"ר שבהם אין השגה, בסוד במופלא ממך אל תחקור כי בזה נאמר 'הנסתרות לה' אלהינו'.

ג' שיעורי סוכה כנגד ג' מיני סוכות כשרות

וּבְגִין דָּא שְׁעָרוּ מְאִירִי מִתְּנִיתִין לְקַבְּלֵיהוּ, סָפָה הַעֲשׂוּיָה כְּמַבּוּי, מְסֻטָּא דָּאֵת ב' וכנגד ג' שיעורי סוכה

אמרו חז"ל כנגדם ג' מיני סוכות כשרות, כי הנה יש סוכה העשויה כמבוי מפולש, שהם ב'



אור הרשב"י

[שנ] וכדאיתא בסוכה דף ב' עמוד א' מנא הני מילי? אמר רבה: דאמר קרא למען ידעו דרתכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל, עד עשרים אמה – אדם יודע שהוא דר בסוכה, למעלה מעשרים אמה – אין אדם יודע שדר בסוכה, משום דלא שלמא בה עינא.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000